

ledes Forholdet egentlig maa opfattes. Der staaer nemlig i § 10 andet Stykke: „Ol, der af Kontrollen eller Toldoplynet erklæres fordærvet, kan ligeledes affrives i Salgsbogen“. Der maa jo tilføjes, at det Ol, der saaledes præsenteres for Toldvæsenet som fordærvet Ol til Afstrivning i Salgsbogen og altsaa til Refusion af Skatten, ikke maa have været frasort Bryggeriet, det maa ikke være blevet fordærvet ude i Byen. Det er blevet mig sagt, at det ikke er nogen ualmindelig Praksis, at naar Olhandlere, der have faaet en Tonde Ol, hvoraf de have brugt det halve, ikke synes rigtig om det, blande det med fordærvet Ol og sende det tilbage til Bryggeriet, idet de sige, at de ikke have kunnet bruge denne Justrage, det var fordærvet Ol. Da der nu har været en saa voldsom Konkurrence mellem Bryggerierne, have de ofte maattet finde sig i at tage det tilbage, skønt Ollet i Birkeligheden ikke har været daarligt fra Bryggeriet, og i saa at levere dem noget andet i Stedet. Det er noget, der oftere kan ske, og det er i hvert Fald klart, at naar man ikke opfylder den Betingelse, at Fordærvelsen maa være indtraadt, forinden Ollet forlader Bryggeriet, aabner man derved i rigt Maal Døren for Besvigelser og den Slags Ting, som man saa vidt mulig burde søge at holde nede. — Mit Endringsforslag under Nr. 7 er ogsaa en Realitetsændring eller i alt Fald et Punkt, som jeg tror fortjener Opmærksomhed. Det er sagt mig, at det er meget hyppigt, navnlig om Vinteren, at Bryggerierne, særlig de større Bryggerier, navnlig af Hensyn til Isforholdene holde Lagere rundt om i Provinserne, paa Øerne, f. Eks. paa Møen og paa Volland, idet Isforholdene jo kunne forhindre Forsyningen i Wintermaanederne. De holde da til deres Kunder store Beholdninger af Ol, som maatte ofte slet ikke blive brugte, fordi Beholdningerne ere større, end de i og for sig behøvede at være. Naar Isen da bryder op, bliver Ollet maatte ført tilbage til Bryggeriet, fordi den vedkommende Købmand er bange for, at det har ligget saa længe, at det ikke er godt, og han sender det da efter Aftale med Bryggeriet tilbage igen. Det kommer altsaa tilbage, og der skal saa finde en Undersøgelse Sted af det paa Bryggeriet. Maatte er adskilligt af det blevet fordærvet, hvilket ses, naar det igen bliver heldt i Karret, men Skatten skal jo godtgøres, dog vel at mærke naar hele denne Trafik er flet med Toldvæsenets Billigelse, under dets Segl og Plomber. Naar Ollet altsaa kommer tilbage med uskadede Segl og Plomber, skal der finde en Afstrivning Sted

i Skattebogen og en Tilbagebetaling af Skatten. Jeg har nu ikke sagt, at det skal gøres, men jeg har sagt, at det skal kunne gøres, d. v. s. at Toldvæsenet skal kunne bestemme, at Tilbagebetaling skal finde Sted, naar alle Forsigtighedsregler ere blevene iagttagne, for at Staten ikke skal blive narret. Det er en Bestemmelse, der er bleven fastsat i Toldloven for andre lignende Tilfælde, saa jeg synes ikke, den bør undværes her. — Endringsforslaget Nr. 8 er af grammatisk Art. Vel kan jeg se blidt paa, at det ærede Udvalg forsynder sig imod økonomiske Regler, men at forbyde sig imod grammatisk synes jeg ikke, det skulde have Lov til, i alt Fald maa det ikke have Lov til at sætte et Ord i Nominativ, der skal staa i Accusativ eller Genstandsform. — Endringsforslaget under Nr. 9 er, forekommer det mig, en temmelig vigtig Ændring, som jeg haaber det ærede Udvalg vil gaa ind paa. Hele dette Angiverisystem, denne Opfordring til en Bryggers egne Folk om at optræde som Spioner og Angivere overfor ham er jo en Vederstyggelighed. Det er muligvis nødvendigt, naar man overhovedet skal ind paa et Princip som dette — det skal jeg ikke komme ind paa — men lad os saa indskrænke det til det absolut nødvendige, og det Forslag, som jeg har stillet, betyder ikke andet, end at det ærede Landsting skulde gaa tilbage til, hvad det vedtog i Fjor, og ikke lade sig lede af Regeringsforslaget, som har udeladt den paagældende Passus. Den Betragtning, som det ærede Udvalg med saa stor Styrke og med saa stor juridisk Starphed gjorde gældende, at det næsten saa ud, som om den kunde være skrevet af en juridisk Professor, saa overbevisende er den skrevet, har den gunstige simple Konsekvens, at saa skal den Ændring, som Ministeren har faaet ind, gaa ud, og Landstinget vende tilbage til, hvad det vedtog i Fjor. Det er muligt, at jeg har taget fejl i min Ændring, men naar man saaledes skal jage til at lave Endringsforslag en Søndag Formiddag, er det naturligt, at ikke alt kan blive iagttaget. Jeg er bleven opmærksom paa, at der kan findes andre Forselsler og Svigagtigheder end dem, der er omtalt i § 12, men Tanken er, at Angiveren kun skal have Del i Bøden, naar det er en svigagtig Forselselse, navnlig fra Principalens Side. Saa kan der være Mening deri, men fordi en saadan Bryggerkarl passer paa, om der ikke sker en eller anden Unøjagtighed i Bogføringen, og han saa vender til Toldoplynet og melder Principalen eller Fuldmægtigen for at have begaaet en saadan Unøjagtighed, bør han dog